

Duhului Sfânt în viețile noastre în aceste zile. Îți cerem acest lucru în Numele lui Isus. Amin.

E. De ținut minte

Duhul Sfânt este puterea care stă în spatele lucrării lui Isus pe pământ, și această putere stă la dispoziția tuturor celor care o caută.

LECȚIA 11

Promisiunea și puterea Duhului Sfânt

Textul biblic: Faptele 1:4-8; 2:1-4; 13:1-5

Contextul biblic al lecției: Faptele 1:4-8; 2:1-21; 13:1-12

Faptele 1:4-8

4. Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care“, le-a zis El, „ați auzit-o de la mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“

6. Deci apostolii, pe când erau strânși laolaltă, L-au întrebat: „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?“

7. El le-a răspuns: „Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpînirea Sa.

8. Ci voi veți primi o putere când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și pînă la marginile pămîntului“.

Faptele 2:1-4

1. În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună, în același loc.

2. Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

3. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat cîte una pe fiecare din ei.

4. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.

Faptele 13:1-5

1. În biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători: Barnaba, Simon, numit Niger, Luciu din Cirena, Manaen, care fusese crescut împreună cu cîrmuitorul Irod, și Saul.

2. Pe cînd slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat“.

3. Atunci, după ce au postit și s-au rugat, și-au pus mîinile peste ei și i-au lăsat să plece.

4. Barnaba și Saul, trimiși de Duhul Sfânt, s-au coborît la Seleucia și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.

5. Ajunși la Salamina, au vestit Cuvîntul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor. Aveau de slujitor pe Ioan.

VERSETUL DE AUR: „Ci voi veți primi o putere, cînd Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și pînă la marginile pămîntului“ (Faptele apostolilor 1:8).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Duhul va aduce viață, Ezechiel 26:25-32.
- M. Duhul va aduce o viață plină de pace, Isaia 11:1-9.
- M. Duhul va aduce eliberare, Zaharia 12:6-14.
- J. Duhul este dat celor ce-L cer, Luca 11:5-13.
- V. Duhul este dat celor ce cred, Ioan 7:32-39.
- S. Lucrarea Duhului Sfânt, Ioan 16:4-15.
- D. În așteptarea coborîrii Duhului, Faptele 1:1-11.

SCOPUL LECȚIEI: Ca în activitatea lor evanghelică, elevii tăi să se bazeze pe Duhul Sfânt.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult

- I. Planul lui Dumnezeu explicat (Faptele 1:4-8)
- II. Duhul lui Dumnezeu revărsat (Faptele 2:1-4)
- III. Slujitorii lui Dumnezeu trimiși (Faptele 13:1-5)

Concluzie

- A. Părăsirea castelului
- B. Aplicație
- C. Rugăciune
- D. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

Antiohia, centrul creștinilor neevrei din cartea Faptele apostolilor, a fost întemeiată ca așezare pe la anul 300 î.d.Cr. Timp de mai multe generații, orașul a slujit ca și capitală a monarhiei seleucide. Când în anul 64 î.d.Cr. Siria a devenit provincie a Imperiului Roman, Antiohia a fost declarată „oraș liber“ și capitală a provinciei. În cele din urmă, ea a devenit al treilea oraș ca mărime din lumea cunoscută atunci, după Roma și Alexandria.

Așezată pe râul Orontes, Antiohia trebuie să fi fost un loc foarte atrăgător. Scriitorii din antichitate numesc acest oraș „Antiohia cea Frumoasă“ sau „Regina Răsăritului“; cu toate acestea, reputația pe care și-a câștigat-o orașul pentru standardele lui morale joase a rivalizat cu farmecul ei fizic. Un satiric roman s-a plîns că „apele reziduale ale Orontesului sirian se vărsau de multă vreme în Tibru“. Nu era un compliment pentru Antiohia să fie învinuită pentru climatul moral al Romei antice!

Cu toate acestea, Evanghelia a luat avînt în Antiohia și, în scurt timp, orașul a devenit centrul noii credințe, în locul Ierusalimului. Numele de „creștin“ a fost pentru prima dată adresat credincioșilor din Antiohia, și acesta a fost locul de unde, pentru prima dată, misionarii s-au îmbarcat ca să ducă mesajul lui Cristos în locuri îndepărtate. Mai târziu, lideri de renume cum au fost Ignatius și Ioan Crisostrom au provenit din Antiohia și au ajutat ca biserica aceasta să-și câștige reputația de centru al credincioșilor neevrei.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Cei mai mulți credincioși care Îl urmează pe Domnul cu seriozitate sînt interesați să-L mărturisească personal pe Domnul. Mulți dintre noi citim cărți și participăm la cursuri care ne ajută să ne mărturisim credința. Observați însă procentul celor care în final, cînd li se oferă un loc în care să activeze, renunță.

O biserică a instruit cîteva zeci dintre membrii ei în tehnicile de evanghelizare personală, dar cînd prima seară de vizite a fost anunțată, numai trei persoane au fost prezente. „Ce s-a întîmplat cu restul?“ a întrebat pastorul. Un pastor asociat i-a chemat la telefon pe cei care au lipsit și a raportat: „Sînt speriați“.

Frica este o emoție obișnuită printre adulți cînd aceștia se gîndesc la răspîndirea Evangheliei. „Voi fi eu în stare să prezint mesajul cu claritate?“ „Ce vor crede prietenii mei? Vor crede ei că am devenit fanatic?“ „Voi fi eu în stare să răspund la întrebările și obiecțiile lor?“ Acestea sînt cîteva temeri care îi împiedică pe credincioși să îndeplinească un rol activ în evanghelizare. Faptul că-i îndemnăm pe elevi să-L mărturisească pe Domnul cu mai mult zel îi va face pe unii dintre ei să dea afirmativ din cap,

dar nu vom obține nimic mai mult, dacă nu-i ajutăm să-și rezolve problema lipsei de siguranță.

Lecția de astăzi ne demonstrează că anumiți credincioși, care odată s-au caracterizat prin timiditate, pot deveni mesageri plini de curaj ai Veștii Bune.

I. Planul lui Dumnezeu explicat (Faptele 1:4-8)

În timpul celor 40 de zile dintre Înviere și Înălțare, Isus li S-a arătat în mod repetat celor care-L urmau. Cercetătorul Noului Testament A.T. Robertson a numărat 11 astfel de arătări. Într-una din aceste ocazii, chiar înainte de întoarcerea Sa la cer, Isus le-a dat ucenicilor o poruncă importantă. Ei trebuiau să rămînă în Ierusalim, pînă cînd Duhul Sfînt Se va coborî peste ei într-un mod deosebit; apoi ei trebuiau să iasă și să pătrundă tot mai mult în lume cu Vestea Bună despre Isus.

Cu ocazia primului Paște, Isus le-a spus ucenicilor Săi să-L aștepte în Galileea. Ei au ascultat porunca Lui, dar acum ei sînt înapoi în Ierusalim, unde o mare împotrivire se poate stîrni în cîteva momente. Pericolul persecuției, la care se adaugă și faptul că cei mai mulți dintre ei au fost din Galileea, a însemnat probabil că îndată ce Isus Se va înălța, ei se vor întoarce acasă. Ca să-i împiedice, Stăpînul a rostit o interdicție, poruncindu-le să rămînă în Ierusalim pînă cînd se va împlini promisiunea botezului cu Duhul.

După cum ne relatează Luca discuția, ucenicii L-au întrebat pe Domnul ce planuri are cu privire la întemeierea unei Împărății. Așa cum deseori a făcut în timpul misiunii Sale pe pămînt, Isus a îndreptat atenția lor în altă direcție. Isus le-a explicat că cei credincioși trebuie să înceapă să răspîndească Evanghelia acolo unde sînt și apoi să ducă vestea mîntuirii în locuri mai îndepărtate, pînă cînd întreaga lume va ajunge să audă despre dragostea lui Dumnezeu.

Faptele 1:8 schițează istoricul propovăduirii Bisericii primare, așa cum este el prezentat de doctorul Luca:

–Mărturisirea în Ierusalim: Faptele 1–7.

–Mărturisirea în Iudeea și Samaria: Faptele 8–12.

–Mărturisirea pînă la marginile pămîntului: Faptele 13–28.

Planul lui Dumnezeu este ca oamenii de pretutindeni să audă despre Cristos și despre mijloacele Lui de mîntuire.

Întrebarea 1

Care sînt ocaziile anterioare în care Isus i-a învățat pe ucenicii Lui că Duhul Sfînt va juca un rol activ în viețile lor?

(Răspuns) Cei mai mulți comentatori consideră că aceste cuvinte se referă la învățătura lui Isus din noaptea cînd a fost trădat. Ioan 14–16 relatează cuvintele Domnului nostru cu privire la „Mîngietorul“ (în greacă:

parakletos, cuvînt care înseamnă „cineva chemat alături ca să ajute“). Ar fi bine să le ceri elevilor să citească următoarele versete care se referă la cuvîntarea din odaia de sus: Ioan 14:16, 26; 15:26; 16:7.

Întrebarea 2

Descrieți ultima sarcină pe care le-a dat-o Isus ucenicilor Lui.

(Răspuns) Conform celor scrise în Faptele 1:4-8, credincioșii au trebuit să rămînă în Ierusalim, pînă cînd Duhul Sfînt va veni peste ei cu putere. Apoi urma ca ei să fie martori ai lui Cristos, în primul rînd în imediata apropiere (Ierusalim), apoi în ținuturile învecinate (Iudeea și Samaria), și în cele din urmă pînă „la marginile pămîntului“.

Domnul dorește ca aceia care cred în El să împărtășească mesajul mîntuirii pe strada lor și pe alte continente, pînă cînd toți oamenii ajung să audă despre dragostea lui Dumnezeu în Cristos.

II. Duhul lui Dumnezeu revărsat (Faptele 2:1-4)

La „împlinirea vremii“ (Galateni 4:4), Isus a venit în lume ca să-și ducă la îndeplinire misiunea, în ascultare de Tatăl. La o altă „împlinire a vremii“, Duhul Sfînt a fost turnat peste Biserică, așa încît credincioșii să poată să-și ducă la îndeplinire misiunea, în ascultare de ultima poruncă a lui Cristos.

Evenimentul descris în Faptele 2 a avut loc în timp ce 120 de credincioși erau adunați într-un singur loc pentru rugăciune și îmbărbătare reciprocă. Sărbătoarea Cincizecimii a fost ținută la 50 de zile după sărbătoarea Paștelor. În Israelul antic aceasta era sărbătoarea recoltei grîului.

În Ziua Cincizecimii, Duhul Sfînt S-a revelat în mai multe feluri. Elevii vor putea discuta diferitele aspecte ale manifestării Lui cînd veți ajunge la întrebarea 4. Probabil că ei vor exprima o mulțime de păreri cu privire la simbolismul manifestării Duhului și la darurile Lui, dar ar trebui să-i avertizezi să nu intre în detalii de importanță secundară.

Evenimentul din Ziua Cincizecimii i-a înzestrat pe credincioși cu capacitatea de a duce la îndeplinire poruncile lui Cristos. Fiind în situația în care Duhul lui Dumnezeu deținea controlul asupra vieților lor, ucenicii lui Isus au primit o măsură incredibilă de curaj și de putere, necesare pentru a asculta porunca din Faptele 1:8. Părăsind odaia de sus, unde s-au izolat, ucenicii lui Isus, care înainte erau plini de frică, au ținut adunări în aer liber, chiar în orașul unde Liderul lor a fost crucificat. Mai tîrziu, ei au început o campanie de a spune lumii că El este viu și că îi poate schimba pe oameni pentru viața de pe pămînt și pentru eternitate.

Care a fost secretul curajului lor? Duhul Sfînt i-a umplut pe acești credincioși cu o putere care a fost mai tare decît șovăiala lor naturală de a vorbi despre Isus.

Puterea Duhului stă și astăzi la dispoziția credincioșilor pentru a-i întări și a-i ajuta să ducă la îndeplinire porunca Stăpînului de a fi „martori... pînă la marginile pămîntului“ (Faptele 1:8).

Întrebarea 3

Sugerați motive pentru care Dumnezeu a ales ca Sărbătoarea Cincizecimii să fie timpul în care să trimită Duhul Sfînt Bisericii.

(Răspuns) În economia și cultura religioasă a evreilor, Cincizecimea a fost ziua recoltei care s-a sărbătorit la 50 de zile după aducerea snopului legănat din săptămîna Paștelor.

Noul Testament spune despre Cristos că este Paștele nostru, și despre învierea Lui dintre cei morți că este o „pîrgă a celor adormiți“, o împlinire a simbolului snopului legănat. Apoi, 50 de zile mai tîrziu, după ce în Ziua Cincizecimii S-a coborît Duhul Sfînt, a urmat o mare recoltă spirituală, cînd 3.000 de persoane au ajuns să creadă în Cristos.

Așa cum evreii s-au bucurat de recolta pe care le-a dat-o Dumnezeu, tot așa și credincioșii Îi aduc laude pentru recolta spirituală produsă de Duhul Sfînt.

Întrebarea 4

În ce fel S-a manifestat Duhul Sfînt în Ziua Cincizecimii? Care ar putea fi semnificația fiecărui simbol?

(Răspuns) În Ziua Cincizecimii, Duhul Sfînt S-a manifestat sub forma vîntului și a focului. Textul în limba greacă din Faptele 2:2 ar putea fi tradus astfel: „Ca un vînt violent care s-a iscat“. A.T. Robertson sugerează că pasajul ar putea fi parafrizat astfel: „Ca și vîrtejul unei furtuni“. A fost un suflu puternic, care sugerează o putere extraordinară. În timp ce puterea irezistibilă a lui Dumnezeu s-a coborît, în odaie trebuie să fi existat o atmosferă de teamă amestecată cu venerație.

Duhul lui Dumnezeu a luat, de asemenea, forma unor limbi ca de foc. Poate că aceste „limbi“ au apărut într-un mănunchi, apoi s-au împărțit pînă cînd pe capul fiecărui credincios s-a așezat o limbă.

Dacă vîntul simbolizează putere, Duhul Sfînt ca și foc ne sugerează puritate. „Scopul lui Dumnezeu a fost ca ucenicii Lui să fie atît de curați pe dinăuntru încît să-și poată declara independența de tot ce aparține răului și diavolului“ (Carter and Earle, *The Acts of the Apostles* — Faptele apostolilor).

Poporul lui Dumnezeu este curățit pe dinăuntru, ca să poată fi umplut cu putere. Toți cei care doresc să-L mărturisească cu convingere pe Isus Cristos în lume au nevoie de aceste calități.

III. Slujitorii lui Dumnezeu trimiși (Faptele 13:1-5)

Ucenicilor li s-a spus că revărsarea Duhului lui Dumnezeu îi va înzestra cu puterea de a-L mărturisi pe Cristos în Ierusalim și în ținuturile din zona

lor normală de influență. Faptele 2–12 descrie modul în care ucenicii lui Cristos au îndeplinit mandatul pe care li l-a dat El.

Plini de curaj, ei L-au mărturisit pe Domnul lor și, în dorința de a-l face cunoscut, au fost gata să fie respinși, să sufere și să moară.

Dar Isus a poruncit poporului Său să ducă vestea mântuirii și pînă la marginile pămîntului. Faptele 13:1-5 ne arată modul în care Duhul Sfînt le-a dat putere primilor creștini să fie ascultători de acest aspect al Marii Porunci.

Locul în care a fost întreprinsă prima activitate misionară a fost Antiohia (vezi secțiunea „Să înțelegem Biblia“). [Notă: Faceți distincție între Antiohia din Siria și Antiohia din Pisidia (13:14), unde s-au dus misionarii.] O biserică înfloritoare a luat ființă în cel de-al treilea oraș ca mărime din imperiu, și conducătorii ei au dat ascultare călăuzirii Duhului Sfînt, sacrificîndu-se. Ei s-au oferit să meargă în lume cu Evanghelia și au fost împuterniciți de întreaga biserică în această aventură în necunoscut.

Întrebarea 5

Ce ne spun numele liderilor bisericii despre componența bisericii din Antiohia?

(Răspuns) În Faptele 13:1 sînt menționate cinci nume. Barnaba a fost levit prin naștere, un membru al seminției lui Israel care răspundea de diferite activități din Templu și din jurul Templului. El era din Cipru și și-a vîndut o bucată de pămînt pentru a contribui financiar la propășirea tinerei biserici (4:36).

Simeon este un nume evreiesc; celălalt nume al lui, „Niger“, care înseamnă „negru“, ne sugerează posibilitatea ca el să fi fost un om liber din Africa.

Luciu a fost originar din Cirena, un oraș-stat din Africa.

Manaen a crescut la curtea regală cu Irod Antipa, așa că a fost numit fratele lui adoptiv.

În sfîrșit, a fost Pavel, care este menționat după numele lui evreiesc, Saul. Educația unică pe care a primit-o în domeniul Scripturilor și convertirea lui dramatică sînt relatate în amănunțime în alte pasaje ale Noului Testament.

Numele lor scot în evidență un amestec interesant de rase, origini etnice și poziții sociale. Dintr-o asemenea diversitate s-a desprins primul efort misionar al Bisericii primare.

Întrebarea 6

Ce ne spune faptul că Saul și Barnaba au predicat în sinagogi, despre strategia lor de evanghelizare?

(Răspuns) Saul (care curînd avea să fie cunoscut după numele lui grecesc, Pavel) a vrut să evanghelizeze lumea neevreilor, folosindu-se de sinagoga evreiască. În timpul lui Pavel, pe tot cuprinsul Imperiului Roman au existat

probabil 150 de comunități evreiești, și cele mai multe aveau o sinagogă. Deoarece sinagogile exercitau o puternică influență asupra neevreilor, făcîndu-le anumite concesii speciale celor ce erau convertiți din afara religiei iudaice, Pavel a folosit sinagoga ca o rampă de lansare în activitatea de evanghelizare.

Observați de asemenea faptul că Pavel a crescut în sinagoga din Tars și a înțeles cît de mare influență a avut această instituție religioasă în societatea păgînă.

MARTORI PLINI DE DUHUL. Bill Bright, fondatorul organizației *Campus Crusade for Christ*, își aduce aminte de o conferință a pastorilor care a avut loc în Africa. Timp de o săptămînă, misionari și lideri creștini la nivel național s-au întîlnit ca să studieze rolul Duhului Sfînt în viața și lucrarea personală a fiecăruia.

Unul dintre ei părea foarte descurajat. „Sînt aici de ani de zile și n-am cîștigat pe nimeni pentru Cristos,“ a recunoscut el. Apoi a adăugat: „Și eu sînt conducătorul centrului de misiune“.

Dr. Bright a explicat cît de importantă este umplerea cu Duhul Sfînt și a arătat modul în care această umplere are loc în viața credinciosului. Deși misionarul a pretins că are umplerea Duhului, el a fost sceptic cu privire la vreo posibilă schimbare.

Totuși, misionarul acesta s-a alăturat celorlalți participanți la conferință, care în acea după-amiază L-au mărturisit pe Cristos pe străzile unui oraș învecinat. În cîteva ore, el a cîștigat pentru Cristos trei persoane.

Dr. Bright încheie: „Singurul lucru care îi face într-adevăr plăcere lui Dumnezeu este acela care este făcut prin puterea Duhului. Dumnezeu nu onorează eforturile credincioșilor egocentrici“.

Urmașii lui Isus se bucură de succes în mărturisirea lor numai dacă se avîntă înainte ca niște credincioși plini de Duhul.

Concluzie

A. Părăsirea castelului

În paragrafele anterioare, elevii tăi au observat modul în care primii creștini și-au mărturisit credința, în primul rînd aproape de casă, apoi în ținuturile de frontieră ale Palestinei și mai departe. Noi am văzut cum Duhul Sfînt i-a ajutat să învingă frica și le-a dat îndrăzneală să propovăduiască mesajul mântuirii.

Luca a relatat aceste evenimente pentru beneficiul tuturor credincioșilor. Scriitorul le aduce aminte credincioșilor din orice epocă de faptul că același Duh Sfînt care i-a ajutat pe creștinii primului secol le va da putere și lor să fie martori eficace. Exemplul strămoșilor noștri spirituali ar trebui să ne pună în mișcare să propovăduim Evanghelia.

Întrebarea 7

Care sînt modalitățile practice prin care Duhul Sfînt îi face pe credincioși capabili să mărturisească cu eficacitate?

(Răspuns) Duhul Sfînt îi conduce pe credincioși spre necredincioșii care au nevoie de o mărturie, deseori în momentul cînd persoana respectivă este într-o stare în care este deschisă pentru învățatură. În mod frecvent Duhul ne aduce aminte de un verset biblic sau de o idee care este potrivită situațiilor în care se face mărturisirea. El pregătește viețile oamenilor ca să primească cuvîntul despre Domnul Isus, în același fel în care îl pregătește pe credincios să vorbească.

Cînd un credincios este umplut de Duhul Sfînt, cuvintele de care face uz și atitudinile pe care le manifestă au un impact mare.

Întrebarea 8

De ce este o nebunie ca cineva să încerce să-L slujească pe Cristos numai prin puterea omenească?

(Răspuns) Numai Duhul Sfînt poate aduce viață spirituală celor ce sînt morți în păcat. S-ar putea ca eforturile noastre umane de a-L mărturisi fără să ne bazăm pe Duhul să nu reușească.

Noi toți am văzut credincioși bine intenționați, care încearcă să-și mărturisească credința prin propria lor înțelepciune și ingeniozitate, dar aceste încercări produc o recoltă nesatisfăcătoare. Procentul noilor convertiți care dau dovadă de pocăință nesinceră se datorează în parte martorilor care încearcă să-L mărturisească pe Cristos manipulîndu-i pe ascultători, fără să se încreadă în lucrarea Duhului Sfînt.

Ici și colo vedem cîte o biserică ce-și desfășoară cu ardoare programul de evanghelizare, dar care nu-și ia timp niciodată ca, într-o atmosferă de rugăciune, să caute călăuzirea Duhului Sfînt și a puterii Sale. Rezultatele sînt previzibile. Astfel de biserici obțin numai ceea ce poate fi îndeplinit prin îndemînarea și planificarea omului, nu ceea ce numai Dumnezeu poate produce.

MĂRTURISIREA CU PUTERE. Imediat după cel de-al doilea război mondial, un credincios înrolat și-a făcut serviciul militar în Armata Navală a Statelor Unite, aproape de zonele de încercări atomice din Pacific. El nu a cîștigat pe mulți marinari pentru Domnul, în ciuda faptului că a trăit o viață de creștin foarte strictă.

Într-o zi a auzit că o superbombă va fi detonată deasupra insulei Bikini. Marinarul a știut că explozia va fi enormă. El a fost convins că străfulgerarea albă de lumină îi va determina pe mulți dintre camarazii săi să-și vină în fire și să se gîndească să se pună în ordine cu Dumnezeu. Suflul a fost exact așa cum s-a așteptat creștinul nostru, dacă nu și mai

puternic. Dar în loc să se pocăiască, echipajul a organizat o petrecere care a ținut toată noaptea.

După cîteva săptămîni, marinarul creștin se plimba pe țarm cînd un alt recrut s-a apropiat de el. „Duminica trecută ai vorbit despre un verset din Biblie — ceva despre faptul că Dumnezeu iubește lumea,” a spus acesta. „Și ne-ai spus despre o zi cînd ți-ai pus încrederea în Cristos ca Mîntuitor. M-am gîndit la ce ai spus și aș dori să știu mai mult despre ce înseamnă să devii creștin.”

O mărturisire pornită din inimă a realizat ceea ce nici o explozie atomică nu a putut realiza.

Întrebarea 9

De ce grupurile locale de credincioși trebuie să acorde o înaltă prioritate activității misionare mondiale?

(Răspuns) Datorită nevoilor spirituale și fizice ale celor ce nu-L cunosc pe Cristos. (Chiar și societatea culege roadele vieților transformate).

Datorită ultimei porunci a Domnului nostru conținută în Marea Însărcinare.

Datorită sănătății spirituale de care se bucură o biserică ce are astfel de preocupări.

Din cauza satisfacției de a participa cu Domnul și cu alți creștini la o lucrare de o importanță deosebită pe plan mondial.

Întrebarea 10

Care sînt cîteva modalități prin care poți face ca evanghelizarea să devină o parte mai captivantă a vieții grupului pe care-l conduci?

(Răspuns) Cuvîntul „grup” se poate referi la clasa ta de școală duminicală, la o organizație de adulți sau la întreaga biserică.

Ideile menționate de elevii tăi vor avea mai multă valoare pentru grupul tău decît sugestiile enumerate aici. Acordă o atenție specială lucrurilor pe care membrii clasei le consideră importante, și încearcă să pui în practică una sau două idei. Lucrările următoare au fost folosite în bisericile locale de pe tot cuprinsul Americii de Nord. Folosește aceste idei pentru a declanșa imaginația elevilor tăi.

(1) Adoptă un misionar. Sprijină biserica ta vreun lucrător din alte țări? Sau cunoști tu vreun misionar care dorește să corespundeze cu grupul tău? Fii partener de rugăciune cu acest lucrător. Din cînd în cînd, citește clasei știri din scrisorile trimise de misionari.

(2) Provoacă-i pe elevii tăi să adune fonduri pentru o lucrare în străinătate.

(3) Cere cuiva care are un interes deosebit pentru evanghelizarea mondială să împărtășească ocazional clasei evenimente mai importante.

(4) În fiecare săptămîină, începe lecția cu o rugăciune pentru lucrarea misionară.

Acum, la încheierea acestei secțiuni, amintește-le elevilor că reacțiile și comentariile lor servesc într-adevăr la evaluarea atitudinii lor față de marea poruncă de a evangheliza lumea.

B. Aplicație

Citește următorul paragraf și întreabă-i pe elevii tăi dacă ei sînt sau nu sînt de acord cu scriitorul. (Ar fi bine să numești cîteva persoane care să formeze un juriu. Cere acestui juriu să reacționeze la afirmații. Dacă alegi această metodă, gîndește-te să dai juriului o copie scrisă la mașină a afirmației respective, ca să mediteze la ea în avans.)

„Astăzi Biserica și-a pierdut în general vocea mărturiei. Dacă vorbește, o face prin intermediul declarațiilor oficiale... sau prin hotărîri scrise. Acesta nu este lucrul de care avem nevoie în primul rînd. Noi avem nevoie de oștiri de credincioși, în orice poziție socială, în orice asociație, de orice meserie... care sînt atît de plini de dragostea și de puterea lui Cristos încît nu așteaptă doar să vorbească despre Mîntuitorul lor. Ei caută cu înțelepciune și călăuziți fiind creează prilejuri... Unii dintre noi am fost în biserică timp îndelungat, dar nu ne-am dat niciodată limba Duhului Sfînt“ (Paul Rees, *Stand Up in Praise to God* — Ridică-te și laudă-L pe Dumnezeu).

Discutați pe scurt reacțiile elevilor la afirmația de mai sus. Provoacă-i să se gîndească la o persoană căreia, în săptămîna care urmează, să-i împărtășească dragostea lui Cristos.

Dă-le elevilor timp în care, în liniște, să stea de vorbă cu Dumnezeu.

C. Rugăciune

Doamne, Te laudăm nu numai pentru că ne-ai îndemnat să penetrăm lumea noastră cu Evanghelia, ci ne-ai și arătat modul în care oameni de rînd și-au îndeplinit sarcina de a fi martorii Tăi. Îndreaptă-ne atenția spre ocaziile de a împărtăși dragostea Ta. Prin puterea Ta, fă-ne elocvenți și, în timp ce ne îndreptăm spre locurile unde ne-ai chemat să ne împărtășim credința, aprinde-ne inimile. Ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

D. De ținut minte

Duhul Sfînt dă putere Bisericii și o zidește.

LECȚIA 12

Darurile Duhului Sfînt

Textul biblic: 1 Corinteni 12:4-11; 12:28-13:7

Contextul biblic al lecției: 1 Corinteni 12-13

1 Corinteni 12:4-11

4. Sînt felurite daruri, dar este același Duh;
5. sînt felurite slujbe, dar este același Domn;
6. sînt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.
7. Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.
8. De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia să vorbească despre cunoaștere, datorită aceluiași Duh;
9. altuia credința, prin același Duh; altuia darul tămăduirilor, prin același Duh;
10. altuia puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia deosebirea duhurilor; altuia felurite limbi; și altuia tîlmăcirea limbilor.
11. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.

1 Corinteni 12:28-13:7

28. Și Dumnezeu a rînduit în Biserică, întîi apostoli; al doilea proroci; al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cîrmuirilor și vorbirii în felurite limbi.
29. Oare toți sînt apostoli? Toți sînt proroci? Toți sînt învățători? Toți sînt făcători de minuni?
30. Toți au darul tămăduirilor? Toți vorbesc în alte limbi? Toți tîlmăcesc?
31. Umblați dar după darurile cele mai bune. Și vă voi arăta o cale nespuse mai bună.
- 13:1. Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sînt o aramă sunătoare sau un chimval zîngănit.
2. Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încît să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sînt nimic.